

24264 LLEI 12/2000, de 28 de desembre, de modificació de la Llei 50/1981, de 30 de desembre, per la qual es regula l'Estatut orgànic del ministeri fiscal. («BOE» 312, de 29-12-2000.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei, Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La promulgació de la Llei orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors, imposa una reforma de l'Estatut orgànic del ministeri fiscal, ja que aquesta Llei orgànica estableix un nou marc penal, fonamentat en uns principis orientats a la reeducació dels menors d'edat infractors i en el reconeixement exprés de totes les garanties que deriven del respecte dels drets constitucionals i de les especials exigències de l'interès del menor, i atribueix al ministeri fiscal una posició rellevant, en la seva doble condició: d'una banda, com a institució que constitucionalment té encomanada la funció de promoure l'acció de la justícia en defensa de la legalitat, dels drets dels ciutadans i de l'interès públic tutelat per la Llei, i, d'una altra, com a institució a la qual s'encomana la iniciativa processal, a la qual s'han concedit àmplies facultats per acordar la terminació del procés.

Per això, una efectiva aplicació de la Llei orgànica 5/2000, de 12 de gener, tal com estableix la seva disposició final segona, requereix la introducció de certs canvis en l'organització del ministeri fiscal, així com una especialització funcional, dirigida a permetre una adequada actuació del fiscal en la instrucció dels processos als quals el crida la Llei.

Article únic. *Modificació de la Llei 50/1981, de 30 de desembre, per la qual es regula l'Estatut orgànic del ministeri fiscal.*

La Llei 50/1981, de 30 de desembre, per la qual es regula l'Estatut orgànic del ministeri fiscal, queda modificada en els termes següents:

U. Es fa una nova redacció de l'apartat 5 de l'article 3:

«5. Intervenir en el procés penal, instant de l'autoritat judicial l'adopció de les mesures cautelars que siguin procedents i la pràctica de les diligències encaminades a l'aclariment dels fets, o instruint directament el procediment en l'àmbit del que disposa la Llei orgànica reguladora de la responsabilitat penal dels menors; pot ordenar a la Policia Judicial les diligències que consideri oportunes.»

Dos. Es fa una nova redacció de l'article 5:

«El fiscal pot rebre denúncies, i enviar-les a l'autoritat judicial o decretar-ne l'arxivament quan no trobi fonaments per exercitar cap acció, i notificar en aquest últim cas la decisió al denunciant.

Igualment, i per aclarir els fets denunciats o que apareguin en els atestats de què conegui, pot dur a terme o ordenar les diligències per a les quals estigui legitimat segons la Llei d'enjudiciament criminal, que no poden suposar adopció de mesures

cautelars o limitadores de drets. Això no obstant, el fiscal pot ordenar la detenció preventiva o la llibertat dels detinguts posats a la seva disposició d'acord amb la Llei.

Totes les diligències que el ministeri fiscal practiqui o que es duguin a terme sota la seva direcció gaudeixen de presumpció d'autenticitat.»

Tres. Es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 18:

«1. A l'Audiència Nacional, als tribunals superiors de justícia i a cada Audiència Provincial hi ha una fiscalia sota la direcció directa del fiscal respectiu, integrada per un tinent fiscal i pels fiscals que determini la plantilla. La fiscalia davant del Tribunal Constitucional, sota la direcció del fiscal general de l'Estat, està integrada per un fiscal de sala, per un tinent fiscal i pels fiscals que determini la plantilla. La Fiscalia Especial per a la Prevenció i Repressió del Tràfic Il·legal de Drogues, sota la direcció del fiscal general de l'Estat, està integrada per un fiscal de sala, per un tinent fiscal de la categoria segona i pels fiscals que determini la plantilla, que poden pertànyer indistintament a les categories segona i tercera. De la mateixa manera, la Fiscalia Especial per a la Repressió dels Delictes Econòmics relacionats amb la Corrupció, sota la direcció del fiscal general de l'Estat i amb competències davant de qualsevol òrgan judicial del territori nacional, està integrada per un fiscal de sala, per un tinent fiscal de la categoria segona i pels fiscals que determini la plantilla, que poden pertànyer indistintament a les categories segona o tercera. També es consideren integrats en aquesta els fiscals de les diferents fiscalies que designi el fiscal general de l'Estat quan exerceixin les funcions específiques a què es refereix l'article 18 ter d'aquesta Llei.

A la fiscalia de l'Audiència Nacional i a cada fiscalia dels tribunals superiors de justícia i de les audiències provincials hi ha una secció de menors, a la qual s'encomanen les funcions i facultats que atribueix al ministeri fiscal la Llei orgànica reguladora de la responsabilitat penal dels menors. S'hi adscriuen fiscals que pertanyin a les seves respectives plantilles, i tenen preferència aquells que per raó de les anteriors funcions exercides, cursos impartits o superats, o per qualsevol altra circumstància anàloga s'hagin especialitzat en la matèria. Això no obstant, quan les necessitats del servei ho aconsellin, també poden actuar en altres àmbits o matèries.

A les fiscalies dels tribunals superiors de justícia i a les audiències provincials hi pot haver les adscripcions permanents que es determinin per reglament.

Correspon als fiscals en cap de cada òrgan:

a) Organitzar els serveis i la distribució de la feina entre els fiscals de la plantilla i l'adscripció dels components de la secció de menors, escoltada la Junta de Fiscalia.

b) Concedir els permisos i les llicències de la seva competència.

c) Exercir la facultat disciplinària en els termes que estableixin el present Estatut i el seu Reglament.

d) Fer les propostes de recompenses, de mèrits i les mencions honorífiques que siguin procedents.

e) Les altres facultats que aquest Estatut o altres disposicions li confereixin.»

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 28 de desembre de 2000.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

24265 *LLEI 13/2000, de 28 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2001.* («BOE» 312, de 29-12-2000.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei, Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS**I**

La introducció de l'euro com a moneda de curs legal única, que es posa en circulació l'1 de gener de 2002, exigeix que els pressupostos generals de l'Estat per al dit exercici s'elaborin en l'esmentada unitat monetària. Així doncs, l'exercici 2001 és l'últim que s'elabora tenint com a unitat de compte la pesseta.

II

El contingut normatiu de la llei pressupostària ve determinat per la doctrina del Tribunal Constitucional. L'Alt Tribunal, a partir de la sentència (STC) 27/1981, ha anat precisant el contingut possible de la llei anual de pressupostos generals de l'Estat (STC 76/1992, 195/1994, entre altres). El Tribunal Constitucional ha determinat que a la llei de pressupostos generals de l'Estat existeix un contingut mínim necessari i indisponible que està constituït per la determinació de la previsió d'ingressos i l'autorització de despeses que poden efectuar l'Estat i els ens que hi estan vinculats o en depenen en l'exercici de què es tracti. Al costat d'aquest contingut necessari, hi ha la possibilitat que s'hi afegixi un contingut eventual, encara que estrictament delimitat. Aquest contingut eventual de la llei de pressupostos generals de l'Estat queda limitat a aquelles matèries o qüestions que tinguin relació directa amb les previsions d'ingressos, les habilitacions de despesa o els criteris de política econòmica general, que siguin complement necessaris per a una interpretació més fàcil i una execució més eficaç dels pressupostos generals de l'Estat i de la política econòmica del Govern. Les matèries que quedin al marge d'aquestes previsions són matèries alienes a la llei de pressupostos generals de l'Estat. D'aquesta manera, el contingut de la llei de pressupostos generals de l'Estat està constitucionalment delimitat, a diferència del que passa amb les altres lleis, el contingut de les quals resulta, en principi, il·limitat, dins de l'àmbit competencial de l'Estat i amb les exclusions pròpies de la matèria reservada a llei orgànica.

III

El contingut necessari i essencial de la llei de pressupostos es recull en el títol I «de l'aprovació dels pressupostos i les seves modificacions», ja que en el seu capítol I, sota la rúbrica «crèdits inicials i el seu finançament», s'aproven la totalitat dels estats d'ingressos i despeses del sector públic estatal i es consigna l'import dels beneficis fiscals que afecten els tributs de l'Estat, recollint l'aspecte trifrontal que atribueix l'article 134.2 de la Constitució espanyola als pressupostos generals de l'Estat.

La determinació de l'àmbit dels pressupostos generals de l'Estat, que conté el capítol I, es porta a terme tenint en compte la classificació que fa dels organismes públics la llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, classificació que es fa present a la resta de la llei.

L'àmbit dels pressupostos generals de l'Estat es completa amb el pressupost de despeses de funcionament i inversions del Banc d'Espanya, que, d'acord amb la seva legislació específica (article 4.2 de la llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya), no es consolida amb la resta de pressupostos del sector públic estatal.

El capítol II, sota la rúbrica «normes de modificació i execució dels crèdits pressupostaris», conté un conjunt de disposicions que, per motius conjunturals, flexibilitzen el règim que conté la llei general pressupostària en matèria de modificació i execució dels crèdits pressupostaris. El caràcter purament conjuntural d'aquestes mesures fa que la seva vigència quedi limitada a l'exercici per al qual s'aproven. Per a l'exercici de l'any 2001 no s'introdueixen novetats significatives respecte a les que conté la llei de pressupostos generals de l'Estat de l'any passat, i es manté la línia d'austeritat, control del dèficit i disciplina pressupostària ja iniciada en els dos exercicis anteriors.

El capítol III, relatiu a la Seguretat Social, recull normes d'importància en matèria de finançament de la Seguretat Social.

D'una banda, el finançament de l'Institut Nacional de la Salut (INSALUD) es fa íntegrament pels pressupostos de l'Estat, mitjançant sengles transferències per a operacions corrents i de capital, i desapareix la seva vinculació financera amb la Seguretat Social.

D'altra banda, es conté la previsió relativa a la forma de finançament de l'Institut de Migracions i Serveis Socials (IMSERSO) l'any 2001 (amb dues aportacions de l'Estat, per a operacions corrents i per a operacions de capital), així com amb qualsevol altre ingrés afectat als serveis prestats per l'entitat.

IV

El títol II de la llei de pressupostos generals de l'Estat es dedica a la regulació de la «gestió pressupostària» i s'estructura en tres capítols.

El capítol I regula la gestió dels pressupostos docents. Fixa el mòdul econòmic de distribució de fons públics per a sosteniment de centres concertats i l'import de l'autorització dels costos de personal de la Universitat Nacional d'Educació a Distància (UNED), l'única universitat de competència de l'Administració General de l'Estat.

El capítol II, relatiu a la «gestió pressupostària de la sanitat», recull les normes de modificació dels crèdits del pressupost de l'Institut Nacional de la Salut (INSALUD): transferències de crèdit, crèdits ampliables i generació de crèdit en el pressupost de l'Institut Nacional de la Salut. Juntament amb això es regula el «règim